

K O N S P E K T Z A J Ę Ć

Policjant i policja

Cel ogólny zajęcia
Wsparcie całościowego rozwoju w trakcie zajęć dotyczących bezpieczeństwa i pracy policjantów
Grupa wiekowa: sześciolatki
Cele operacyjne, doświadczenia dzieci
<p>W obszarze fizycznym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ wykonuje zadania ruchowe na podstawie instrukcji słownych, ■ orientuje się w obszarze własnego ciała i przestrzeni, ■ pokonuje tor przeszkód, ■ porusza się zgodnie z wzorem wzrokowo-słuchowo-ruchowym <p>W obszarze emocjonalnym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ dostrzega pozytywne aspekty pracy policjantów, ■ wyraża podziw dla ich pracy, ■ oswaja lęk wynikający z różnych zagrożeń <p>W obszarze społecznym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ współpracuje w małej grupie, wykonując wspólne zadanie, ■ współpracuje w parze, ■ decyduje o formach samodzielnie podejmowanych działań <p>W obszarze poznawczym dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ poznaje aspekty pracy w policji, ■ eksploruje, dedukuje, ■ słucha uważnie, ■ układa elementy w logiczne ciągi, ■ reaguje na nowe słowa, ■ uważnie słucha, ■ uzasadnia swój wybór
Techniki
<ul style="list-style-type: none"> ■ tropienie, ■ zabawy naśladowcze, ■ burza mózgów, ■ tor przeszkód, ■ dopasowywanie ilustracji, ■ szukanie z ćwiczeniem orientacji w przestrzeni, ■ technika relaksacyjna – masażyk
Narzędzia, materiały
<ul style="list-style-type: none"> ■ wiersz M. Litwinow <i>Policjant</i>, ■ ilustracje policjanta i jego atrybutów, ■ hula-hoop, platformy sensoryczne, sznurek, wyspy, ■ niebieskie koperty, ■ małe obrazki złodziei (i do drugiego wariantu zabawy innych bohaterów), ■ cztery historyjki obrazkowe, ■ lizaki zielony i czerwony – liczba zgodna z liczbą dzieci, ■ niebieska szarfa, ■ linka lub taśma, która podzieli salę na pół i pomoże wyznaczyć ulicę, ■ odznaki Pomocnika Policjanta

Przebieg zajęć

- **Przywitanie z dziećmi – ruch uliczny.**
Połowa grupy porusza się wzdłuż sali w jedną i drugą stronę. Druga grupa staje po bokach ulicy. Nauczyciel wcielił się w rolę policjanta i ruchami rąk zatrzymuje ruch uliczny, aby piesi mogli przejść przez ulicę. Następuje zamiana grup.
- **Kim jest policjant?**
Rozmowa z dziećmi o policjantach. Kim są policjanci? Gdzie pracują? Czym się zajmują? Jakie są aspekty pracy w policji? Po co taki zawód jak policjant?
- **Wspólne wysłuchanie wiersza.**
*Policjant ma zawsze dużo na głowie,
Ile ma wesań? Nikt się nie dowie.
Kiedy do domu złodziej się włamie,
Kiedy ktoś zgubi się na wyprawie,
Kiedy zaginie coś drocogennego,
Kiedy pobije się kumpel z kolegą,
Kiedy wypadek się zdarzy na drodze,
Policjant zawsze przyjedzie, pomoże.
Niebieski mundur nosi z wielką dumą,
Jego ważna praca jest dla niego chlubą.
Dzięki nim każdy spokojnie się czuje!
Policjant bezpieczeństwa zawsze przypilnuje.
Jeśli masz kłopoty, numer zapamiętaj:
997 – na policję czekaj.*
- **Omówienie wiersza.**
 - Jak się nazywa to, do czego jest wzywany policjant?
 - Na jakie wezwania jeżdżą policjanci?
 - Jakiego koloru jest mundur policjanta?
 - Jaki jest numer na policję?
 - Komu pomagają policjanci?
- **Zabawa ruchowa – trening policjanta.**
Ułożenie toru przeszkód, który dzieci po kolei pokonują:
 - chodzenie po ścieżce sensorycznej w skarpetkach,
 - skakanie na jednej nodze po wyznaczonych śladach,
 - przejście bokiem po rozłożonym na ziemi sznurku na wzór zygzaka,
 - stanie na jednej nodze na platformie,
 - skakanie po pasach z gumy gimnastycznej,
 - przeskakiwanie przez leżące na podłodze koła,
 - przejście pod dwiema ławkami,
 - wspięcie się na krzeselko i zejście z niego,
 - trzy przysiady w leżącym kole hula-hoop.
- **Jak wygląda policjant?**
Nauczyciel prezentuje dzieciom zdjęcie/ ilustrację policjanta i omawia elementy jego ubioru. Następnie zachęca dzieci do poszukania w sali niebieskich kopert

- powokrywanych w różnych zakamarkach. Możesz wprowadzić element zabawy detektywistycznej i podpowiedzieć, że koperty są ukryte w miejscach, które są związane z... np. różnymi zawodami, aktualną porą roku, pojazdami itp. Po zebraniu kopert poprosz dzieci, aby rozdzieliły je między siebie po równo – może się zdarzyć, że niektóre dzieci znajdą aż dwie lub trzy koperty, a niektóre żadnej. Następnie po kolei dzieci wyciągają z kopert zdjęcia pokazujące elementy policyjnego umundurowania i przedmioty, które są związane z policją, np. mundur, radiowóz, białe rękawiczki, gwizdek, znak drogowy, kapelusz policyjny, odznaki, kamizelka policyjna, walkie-talkie itp.
- **Zabawa ruchowa – jedzie radiowóz.**
Nauczyciel dobiera dzieci w pary, które zamieniają się w radiowozy.
*Rozgrzewamy silnik i jedziemy powolutku, sprawdzając okolice naszego miasta.
Dzieci poruszają się po obwodzie koła w sali i rozglądają się.
Jeżeli zobaczysz jakiś kłopot, spróbuj go poprawić!
Dzieci układają poprzewracane na półkach misie lub inne rzeczy, które nauczyciel wcześniej przygotuje.
Jedziemy dalej. Zatrzymujemy się i sprawdzamy prędkość!
Dzieci siadają w kregu. Wskazane dziecko wychodzi z koła i obiega je dookoła. Wraca na swoje miejsce. Następnie dziecko robi to samo.
Dostałiśmy wezwanie!
Dzieci dobierają się w pary i jadą na wezwanie. Możesz zaintonować dźwięk policyjnej syreny.
Trzeba złapać złodzieja, a jest już bardzo ciemno!
Zabawa w policyjną ciuciubankę.
Kolejne wezwanie!
Dzieci ruszają ponownie w parach na sygnale.
Był wypadek na drodze, inne auta muszą go ominąć.
Nauczyciel rozkłada na ulicy dwie przewrócone koparki lub inne tego typu zabawki, a dzieci jadą swoimi dwuosobowymi samochodami w taki sposób, aby ominąć wypadek.*
 - **Układanie historyjki obrazkowej.**
Dzieci dostają w grupach zestawy historyjek obrazkowych. Ich zadaniem jest ułożenie wydarzeń po kolei. Każda historyjka pokazuje inny rodzaj wezwania: zatrzymanie złodzieja, rozdzielenie dwóch bijących się ludzi, wezwanie do wypadku, nadzorowanie ruchu ulicznego, kontrolę prędkości na drodze. Po ułożeniu obrazków każdy zespół opowiada przebieg wydarzeń:
 - wydarzenie,
 - wezwanie pomocy,

- policjanci ruszają radiowozem,
- przyjazd do zdarzenia,
- pomoc,
- wdzięczność innych okazywana policjantom.

▪ Rozpoznawanie radiowozów.

Nauczyciel rozdaje dzieciom plastikowe lizaki podobne do tych, których używają policjanci – czerwony i zielony, po jednej do każdej dłoni. Zielony lizak będzie oznaczać „TAK”, a czerwony „NIE”. Nauczyciel mówi zdania, a dzieci podnoszą lizak w kolorze zgodnym z odpowiedzią. Radiowozy są czerwone. (nie)
W radiowozie jest rura gaśnicza. (nie)
Radiowóz przewozi złodziei i innych przestępców. (tak)
Radiowozem można jeździć na wycieczki. (nie)
Radiowóz musi mieć na dachu lampy. (tak)
Radiowóz jeździ na sygnale tylko do wezwania. (tak)
Na radiowozie można naklejać naklejki. (nie)
Radiowozem można podwozić dzieci do przedszkola. (nie)

Rozmowa z dziećmi o tym, czy pamiętają sytuacje, w których widziały radiowóz. Czy tylko wtedy, kiedy jedzie na sygnale? – burza mózgów.

▪ Zabawa ruchowa – kierowcy na drodze.

Nauczyciel wyznacza na dywanie ulicę. Dzieci będą samochodami, które poruszają się w różnych kierunkach, jak po ulicach. Jedno z dzieci dostaje niebieską szarfę – to jest radiowóz. Kiedy w trasę rusza radiowóz (dziecko musi wydawać sygnał jak radiowóz), reszta samochodów zjeżdża z drogi i zatrzymuje się, aby ustąpić mu pierwszeństwa. Zabawa powtarza się na zmianę, aby każde z dzieci miało okazję być radiowozem.

▪ Tropienie.

Nauczyciel rozkłada na dywanie różne ślady, które prowadzą do różnych zakamarków. Zadaniem dzieci będzie wytropienie złodzieja, który uciekł przed policją. Dzieci

mogą się dobrać w pary albo w dwie grupy. Poszukują różnych śladów i miejsc, do których one prowadzą. Zadaniem nauczyciela jest takie ułożenie śladów, aby dzieci w końcu odnalazły za zabawkami ilustrację złodzieja. Dla urozmaicenia zabawy można przy śladach układać po drodze różne rzeczy, które złodziejowi (lub niezłodziejowi) mogły wypaść z kieszeni, np. monety czy biżuteria albo kredki czy zakupy – wtedy wiadomo, że te ślady nie prowadzą do złodzieja.

▪ Zabawa ruchowa – „Mam cię!”.

Dzieci stoją w kole. Jedno z dzieci stoi w środku, na chybił trafił pokazuje jedno z dzieci palcem i mówi: Mam cię! Wówczas wskazany małuch musi uknąć, a dwójka dzieci po jego bokach pokazuje na siebie nawzajem, mówiąc: To on! Jeżeli ktoś z dzieci się pomyli, wychodzi z kola. Wypada również to dziecko, które później się zorientuje i jako drugie powie: To on! Zabawa jest dynamiczna i szybko przebiega. Na zakończenie zawsze zostaje dwoje dzieci.

▪ Zabawa relaksacyjna – znaki drogowe.

Dzieci siadają w parach w taki sposób, aby jedno z nich widziało plecy kolegi. Każda para otrzymuje od nauczyciela sześć obrazków (zdjęć) przedstawiających różne proste znaki drogowe. Karty ze znakami leżą obok dwójki dzieci, tak aby każde z nich widziało ich wzór. Małuch, który siedzi za plecami kolegi/ koleżanki, maluje palcem na plecach partnera wzór znaku drogowego, ale nie mówi którego. Zadaniem dziecka z przodu jest wskazanie, który znak jest malowany na jego plecach. Po namalowaniu znaku następuje zamiana.

▪ Wręczenie dzieciom odznaki Pomocnika Policjanta.

- **Zakończenie – wykonanie pracy plastycznej „Policjanci”.** Przygotowanie wystawy obrazków dzieci na tablicy, wykonanie fotografii wystawy z dziećmi i wysłanie jej do najbliższej komendy policji.

